

»it-sager«. Justitsministeriet er imidlertid enig med Retsplejerådet i, at den foreslåede afgrænsning af Handelsrettens saglige kompetence – der som nævnt har karakter af en kompromisløsning – sikrer en passende sagsmængde til Handelsretten, samtidig med, at det i videst muligt omfang fastholdes, at de sager, der kan ankes til Højesteret uden særlig tilladelse, bør være af en sådan karakter og væsentlig betydning, at det er hensigtsmæssigt, at de skal behandles af rigets øverste domstol. Justitsministeriet finder dog, at det vil være hensigtsmæssigt, at Handelsretten også tillægges en generel kompetence i civile konkurrencesager, dvs. sager, hvor anvendelse af konkurrenceloven har væsentlig betydning. Det skyldes bl.a. sammenhængen i praksis mellem vurderingen af en konkret sag i forhold til konkurrenceloven og vurderingen af sagen i forhold til de EU-retlige konkurrenceregler.

Der har i forbindelse med høringen over betænkning nr. 1401/2001 været rejst spørgsmål om forståelsen af kriteriet »internationale erhvervsager« i Retsplejerådets forslag. Der er bl.a. peget på, at dansk lovgivning f.eks. på transportområdet i vidt omfang er udformet på baggrund af internationale konventioner og fællesnordisk lovsamarbejde. Justitsministeriet har på den baggrund fundet det rigtigst at præcisere i lovforslaget, at det afgørende er, om *sagens genstand* er international, ikke om *retsgrundlaget* er internationalt. Det forudsættes således, at en sag anses for international, hvis den f.eks. vedrører en erhvervsmæssig tvist mellem erhvervsvirksomheder i forskellige lande eller en erhvervsmæssig tvist mellem erhvervsvirksomheder i samme land, der udspringer af en international vejtransport eller en international søtransport.

Lovforslaget er på den anførte baggrund i øvrigt udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast i betænkning nr. 1401/2001 med den ændring, at civile konkurrencesager generelt henlægges til Handelsretten.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 77 (forslag til retsplejelovens §§ 15, 225 og 227), og bemærkningerne hertil.

3.2.3. Særligt om ankeafkald

3.2.3.1. Retsplejerådet har som led i sine generelle overvejelser om instansordningen anført, at der bør gives mulighed for, at parterne i en civil sag kan indgå aftale om *gensidigt afkald på anke, før dommen er afsagt*. En sådan begrænsning af ankeadgangen vil gøre den samlede sagsbehandling hurtigere og billigere. Retsplejerådets forslag giver mulighed for på aftalemæssigt grundlag at opnå en endelig afgørelse i én in-

stans, sådan som det kendes fra voldgift. Retsplejerådet henviser bl.a. til, at der både i Norge og Sverige findes regler om, at parterne før dommens afsigelse kan aftale at udelukke anke.

Erhvervsdrivende bør efter Retsplejerådets opfattelse på et hvilket som helst tidspunkt kunne udelukke anke ved aftale for så vidt angår erhvervsmæssige sager. En erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv, må generelt formodes at kunne overskue, hvad et ankeafkald før dommens afsigelse indebærer. Offentlige myndigheder bør af samme grund have mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt ved aftale med en anden offentlig myndighed eller med en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv, at udelukke anke ved forudgående aftale.

I andre tilfælde bør anke efter Retsplejerådets opfattelse først kunne udelukkes ved aftale, efter at tvisten er opstået. Når retssagen er anlagt eller er umiddelbart forestående, er der efter Retsplejerådets opfattelse kun en ringe risiko for, at en part går ind på en aftale om at udelukke anke uden at kunne overskue konsekvenserne i fornødent omfang.

Retsplejerådet foreslår, at en aftale om at udelukke anke kan være betinget. Eksempelvis kan en aftale om, at en byretsdom ikke skal kunne ankes, være betinget af, at sagen har været undergivet kollegial behandling i byretten. En aftale om at udelukke anke vil efter forslaget også kunne være betinget af, at sagen henvises til landsretten til behandling i første instans. Opfyldes en betingelse ikke, bortfalder aftalen, og anke kan ske efter de almindelige regler.

Med hensyn til *ankeafkald efter dommens afsigelse* foreslår Retsplejerådet, at det præciseres i retsplejeloven, at et sådant ankeafkald skal være udtrykkeligt, således at en frivillig opfyldelse af dommen uden forbehold fra domfældtes side eller en opkrævning af et tilkendt beløb uden forbehold fra domhaverens side ikke vil kunne betragtes som et ankeafkald. Rådet anfører som begrundelse herfor, at ankefristen ikke er længere, end at modparten bør kunne vente, indtil den er udløbet, før han eller hun indretter sig på, at dommen står fast.

Der henvises til betænkning nr. 1401/2001 side 211-214.

3.2.3.2. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast i betænkning nr. 1401/2001.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 90 (forslag til retsplejelovens § 370), og bemærkningerne hertil.